

Expectoratie van een tand, dertien maanden nadat deze in de luchtpijp was gevallen.

DOOR

W. E. CARNEGIE DICKSON.

Midden Dec. liet zich een marine-ingenieur 12 tanden onder lachgas-narcose uit de bovenkaak verwijderen. Twee dagen later bemerkte hij achter het sternum een vreemd gevoel, geen pijn, met hoesten gepaard. Dit scheen reeds genezen en vergeten, toen pat. Januari daaropvolgend een aanval van influenza kreeg. Van tijd tot tijd had hij hoestbuien waarbij een muqueus-purulente stof werd geëxpectoreerd. Hij had geen pijn daarbij, doch zijn stem was onverstaaubar.

In Maart 1902 vertoonden zich verschijnselen van Pleuritis sicca. Daar hij hieruit een droge, harde hoest overhield, begaf hij zich eenigen tijd buiten de stad, in de hoop op spoedige genezing. Pat. bracht echter door de hoestbuien de nachten wakend door, en voelde steeds een prikkelend gevoel achter 't bovenste deel van het sternum. Hij bemerkte dat bij gebogen houding de hoestbuien het sterkst waren, en hij gaf dan gewoonlijk een tamelijke hoeveelheid witachtig sputum op. In Juli en Aug. ondernam hij een zes-weeksche zeereis, zonder resultaat. Op 30 Jan. 1903, op straat loopende, werd hij door bloedopgeven naar huis gedreven, waar hij 2 dagen 't bed hield. Toen hij weer uit ging, herhaalde dit ongeval zich weer en was hij weer gedwongen naar bed te gaan. Toen hij eens bij het hoesten

weder geronnen bloedmassa's opgaf, bemerkte hij plotseling iets hards, 't geen een sterk gecarieerde bovenmolaar bleek te zijn, die met zijn scherpe kanten zich een jaar lang in het weefsel vastgezet had, en de beschreven aandoening moet hebben veroorzaakt. Toen ik pat. Oct. j. l. bij mijn vader D. G. Dickson, Edinburg, had gezien, twijfelde niemand er aan of pat. was een beginnende phthisicus. Hij had ook een anderen medicus geconsulteerd, die zijn sputum op tuberkelbacillen had onderzocht, echter met negatief gevolg.

Dit geval is zoowel voor tandartsen als doctoren belangrijk en leerzaam.

The Lancet Febr. 28 1903.